

Manuscript

SAlecsandru

Acum, când stau cu mine față-n față,
Mi-apare-n cale opera măreață
A Celui ce ,cu marea-nțelepciune
M-aduse la ființă și pe mine.

Miroase-n jurul meu a fericire
Și sparg canoanele de amortire,
Plutesc spre astrul împlinirii pure
Și El, în mine,-Căile obscure

Ce altădată îmi blocau privirea,
Le-a desfundat. Lumină văd. Iubirea
Cu gene moi, cu albă frunte lată,
Apururi, ca mireasă mi se-arată.

O prind, o fur și-o duc la mine-n casă
Căci fără dânsa viața nu-i frumoasă
Și cad, ucise-n grabă pe la spate
Melancolie și singurătate.